

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., ve věci

žalobce: **Mgr. D. D.**
t. č. X
zastoupený zmocněncem Cannabis is The Cure, z. s., IČO 26670232
sídlem Přichystalova 180/14, 779 00 Olomouc

proti
žalovanému: **Okresní státní zastupitelství ve Vyškově**
sídlem Svatopluka Čecha 439/14, 682 01 Vyškov

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti žalobce o informace ze dne 18. 6. 2020, doplněné podáním ze dne 23. 6. 2020

takto:

- I. Žalovanému **se ukládá** povinnost rozhodnout o žádosti žalobce o informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ze dne 18. 6. 2020, doplněné podáním ze dne 23. 6. 2020, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalobci **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů.
- III. Žalovaný **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Dne 18. 6. 2020 žalobce prostřednictvím svého zmocněnce požádal žalovaného o vydání stanoviska k pěti otázkám vztahujícím se k obžalobě podané proti žalobci dne 6. 4. 2020 a projednávané Okresním soudem v Prostějově pod sp. zn. 2 T 50/2020. Následně dne 23. 6. 2020 svoji žádost doplnil o další tři otázky. Žalovaný tato podání ve smyslu § 59 odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), dle jejich obsahu vyhodnotil jako podání týkající se probíhajícího trestního řízení. V návaznosti na to na ně dozorující státní zástupkyně reagovala vyrozuměním ze dne 20. 7. 2020, č. j. ZT 55/2019-966, v němž na část dotazů odpověděla a ve zbylé části žalobce zpravila o dalším postupu.
2. Následně se žalobce dne 21. 7. 2020 obrátil na žalovaného podáním označeným jako žádost o přijetí opatření k ochraně proti nečinnosti dle § 80 zákona č. 500/2004, správní řád, ve znění pozdějších předpisů, s tím, že žalovaný jako povinný subjekt nevydal požadované informace. Žalovaný podání dle jeho obsahu vyhodnotil jako stížnost na průtahy při plnění úkolů státního zastupitelství ve smyslu § 16b odst. 1 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství. Okresní státní zástupce ve Vyškově přípisem ze dne 24. 7. 2020, č. j. SPR 274/2020-33, stížnost shledal nedůvodnou, jelikož dozorová státní zástupkyně na žádost žalobce reagovala, a proto se nedopustila průtahů při plnění úkolů státního zastupitelství.
3. Podáním ze dne 30. 7. 2020 žalobce požádal o přezkum tohoto sdělení ze dne 24. 7. 2020 s odůvodněním, že mu stále nebyly poskytnuty požadované informace. Nadto, okresnímu státnímu zástupci ani nepříslušelo posoudit jeho žádost o přijetí opatření k ochraně proti nečinnosti, neboť věc spadá do správního řízení. Krajský státní zástupce v Brně podání posoudil jako žádost o přezkoumání vyřízení stížnosti na průtahy a přípisem ze dne 6. 8. 2020, č. j. 1 SPR 258/2020-4, se plně ztotožnil se závěry okresního státního zástupce. Uvedl, že podání žalobce ze dne 18. 6. 2020 doplněné dne 23. 6. 2020 bylo správně vyřízeno mimo rámec řízení o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, neboť nesplňovalo zákonné podmínky pro zahájení tohoto řízení ve smyslu § 14 odst. 2 tohoto zákona. V řízení podle § 16b zákona o státním zastupitelství je hodnocena pouze včasnost plnění úkolů státního zastupitelství, nikoli jejich obsah. Žalobce se dále obrátil na Úřad pro ochranu osobních údajů (dále též „ÚOOÚ“) se stížností na nečinnost. Tento úřad však přípisem ze dne 8. 9. 2020, č. j. UOOU-03662/202-2, žalobce vyrozuměl, že pokud žalovaný původní podání nevyhodnotil jako žádost podle zákona o svobodném přístupu k informacím a tedy nevedl žádné řízení podle tohoto zákona, nemá ÚOOÚ žádné oprávnění do řízení a rozhodnutí zasahovat.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

4. Krajský soud v Brně obdržel dne 22. 9. 2020 žalobu, kterou žalobce brojil proti nečinnosti žalovaného „*při vydání stanoviska/informace na žádost žalobce ze dne 18. 6. 2020 doplněné dne 23. 6. 2020 v rozporu s judikaturou NSS ČR dne 14. 1. 2015 čj. 10 As 117/2014-64 a informačním zákonem*“. V žalobě upřesnil, že věc souvisí s trestním řízením vedeným proti němu a u Okresního soudu v Blansku označeným sp. zn. 14 T 108/2020, a u žalovaného pod sp. zn. ZT 55/2019. Přitom se zejména soudy v souvisejících věcech proti němu v rámci trestních řízení těžce a protizákonně provinily a z různých důvodů jej diskriminují. K tomu žalobce doložil další tvrzení a důkazy, a to také proto, „*aby soudci*

NS ČR nemohli dělat mentálně retardované idioty jako v letech 2010-2020 [, což] vždy dosud dělali“.

5. K nynější věci samotné pak žalobce uvedl, že za účelem vyčerpání všech prostředků nápravy se obrátil i na Úřad pro ochranu osobních údajů. Ten mu však dne 8. 9. 2020 pod č. j. UOOU-03662/202-2 sdělil, že pokud žalovaný žalobcovu žádost o informace nevyhodnotil jako žádost dle zákona o svobodném přístupu k informacím, nemůže ÚOOÚ nečinnost žalovaného přezkoumat. Přitom danou žádost, jak již bylo řečeno, žalobce u žalovaného podal dne 18. 6. 2020 a doplnil ji dne 23. 6. 2020. Žalovaný však informace nevydal, zareagoval toliko stanoviskem ze dne 20. 7. 2020, č. j. ZT 55/2019-966. Proti tomuto jednání podal žalobce dne 22. 7. 2020 stížnost. Krajské státní zastupitelství v Brně však na tuto stížnost do dne podání žaloby neodpovědělo.
6. Dle názoru žalobce, který na nečinnost žalovaného při vyřizování žádosti ze dne 18. 6. 2020 podal stížnost, vedoucí Okresního státního zastupitelství ve Vyškově nesprávně žalobcovu stížnost odmítl, neboť celou záležitost hodnotil v rozporu s obsahem žalobcovy žádosti; věc tedy nebyla hodnocena dle zákona o svobodném přístupu k informacím, což by byl správný postup, nýbrž dle zákona o státním zastupitelství. Dne 6. 8. 2020 pak krajský státní zástupce v Brně pod č. j. 1 SPR 258/2020-4 rozhodl tak, že předcházející nezákonné jednání potvrdil.
7. Závěrem žalobce navrhl, aby soud žalovanému uložil povinnost do 30 dnů od právní moci rozhodnutí ve věci vydat „*stanovisko a informace uvedené v žádosti žalobce dne 18. 6. 2020 pod bodem 1-5 a v doplnění žádosti dne 23. 6. 2020 pod bodem 7*“.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 8. 2. 2021 uvedl, že proti žalobci bylo usneseními Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, Odboru obecné kriminality Olomouc ze dne 16. 4. 2019 a 14. 8. 2019, sp. zn. KRPM-26700/TČ-2019-2019-140070, zahájeno trestní stíhání pro dvojnásobný zvlášť závažný zločin zasahování do nezávislosti soudu dle § 335 odst. 1, odst. 2 písm. c) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, a přečin vyhrožování s cílem působit na orgán veřejné moci dle § 324 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Dozor nad trestním řízením byl prováděn ze strany státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství ve Vyškově pod sp. zn. ZT 55/2019, přičemž ve věci byla dne 6. 4. 2020 podána k Okresnímu soudu v Blansku obžaloba. Okresní soud v Blansku následně dne 12. 10. 2020 pod sp. zn. 14 T 108/2020 vynesl rozsudek, jímž uznal žalobce vinným dvojnásobným přečinem vyhrožování s cílem působit na orgán veřejné moci dle § 324 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a dvojnásobným přečinem zasahování do nezávislosti soudu podle § 335 odst. 1 trestního zákoníku, a uložil mu trest odnětí svobody nepodmíněně v trvání 8 měsíců, se zařazením do věznice s ostrahou. Rozsudek nabyl právní moci dne 4. 11. 2020.
9. Ve věci byla žalovanému dne 18. a 23. 6. 2020 doručena podání Cannabis is The Cure, z. s., se zmocněním Mgr. D. D. Tato podání byla v souladu s § 59 odst. 1 trestního řádu dle svého obsahu vyhodnocena jako podání týkající se probíhajícího trestního řízení. V tomto smyslu na tato podání dozorující státní zástupkyně reagovala vyrozuměním ze dne 20. 7. 2020, č. j. ZT 55/2019-966. Následovalo žalobcovo podání ze dne 20. 7. 2020 doručené žalovanému 21. 7. 2020, které bylo dle obsahu vyhodnoceno jako stížnost na průtahy při plnění úkolů státního zastupitelství ve smyslu § 16b odst. 1 zákona o státním

zastupitelství. Tato stížnost byla vyhodnocena jako nedůvodná, o čemž byl žalobce vyrozuměn dne 24. 7. 2020 pod sp. zn. SPR 274/2020. Dalším bylo podání žalobce ze dne 30. 7. 2020, které bylo vyhodnoceno jako žádost o přezkoumání vyřízení stížnosti na průtahy ze dne 24. 7. 2020. Tuto žádost pak posuzoval krajský státní zástupce v Brně, který přípisem ze dne 6. 8. 2020, sp. zn. 1 SPR 258/2020, vyrozuměl žalobce o nedůvodnosti jeho žádosti.

10. Žalovaný shrnul, že žádné z výše citovaných podání Mgr. D. D., resp. v zastoupení Cannabis is The Cure, z. s., nebylo ze strany dozorové státní zástupkyně ani ze strany žalovaného vyhodnoceno jako žádost podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Bylo to jednak z důvodu absence zákonných podmínek pro zahájení řízení o poskytnutí informací (§ 14 odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím), jednak zřejmými odkazy na probíhající trestní řízení proti obžalovanému Mgr. D. Tento závěr byl aprobován i ve shora citovaném přípisu krajského státního zástupce. Žalovaný doplnil, že na základě enormního množství žalobcových podání byl postup státní zástupkyně v trestním řízení opakovaně podrobován dohledu nadřízeného státního zastupitelství, přičemž v jejím postupu nebylo shledáno pochybení.

IV. Replika žalobce

11. V následné replice ze dne 22. 2. 2021 žalobce uvedl, že žalovaný jeho žádosti vyhodnotil zcela svévolně, aby na ně nemusel odpovídat. Žalobce poukázal na to, kdy byla ve věci podána obžaloba (6. 4. 2020), takže dva měsíce na to následující žádost o informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím nemohla ohrozit trestní řízení. Repliku žalobce doplnil dalšími materiály, které poukazovaly na širší souvislosti jeho případu a jeho osobní situaci. Svá sdělení žalobce podpořil doplněním žaloby ze dne 23. 3. 2021, k němuž přiložil další písemnosti.

V. Usnesení krajského soudu ze dne 21. 4. 2021, č. j. 29 A 167/2020-86

12. Krajský soud označeným usnesením žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 4 odst. 1 písm. b) a § 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“). Dospěl k závěru, že i v důsledku nejasného žalobcova podání žalovaný ve věci legitimně vystupoval především jako orgán činný v trestním řízení, resp. jako orgán postupující primárně dle trestního řádu a zákona o státním zastupitelství, nikoli jako správní orgán dle zákona o svobodném přístupu k informacím. Nebyla tak splněna podmínka řízení v podobě pravomoci správních soudů a tento nedostatek je neodstranitelný. Podle krajského soudu ani postup při vyřizování stížnosti podle § 16b zákona o státním zastupitelství nepředstavuje výkon působnosti orgánu veřejné správy směrem k veřejným subjektivním právům fyzických či právnických osob.

VI. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2022, č. j. 8 As 173/2021-73

13. Proti uvedenému usnesení žalobce brojil kasační stížností, na jejímž základě je kasační soud označeným rozsudkem zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. V odůvodnění rozsudku Nejvyšší správní soud nejprve shrnul skutkový stav a právní základ aplikovatelný na projednávanou věc, a následně zhodnotil, že ve světle judikatury neobstojí právní názor, že i v důsledku nejasného žalobcova podání žalovaný ve věci legitimně vystupoval především jako orgán činný v trestním řízení, resp. jako orgán postupující primárně dle trestního řádu a zákona o státním zastupitelství, nikoli jako správní orgán dle

zákonu o svobodném přístupu k informacím. Nejvyšší správní soud uvedl, že ve vztahu k dozorovému spisu neexistuje komplexní právní úprava nahlížení do tohoto druhu spisu, resp. přesněji řečeno, v rámci trestního řízení neexistuje nástroj, který by nahlížení do dozorového spisu státního zástupce umožňoval. Je nepochybné, že při vedení dozorového spisu státní zástupce vystupuje v pozici orgánu činného v trestním řízení, nikoliv v pozici orgánu veřejné správy. Poskytování informací vztahujících se k působnosti státního zástupce jakožto státního orgánu moci výkonné však rozhodně nelze označit za postup v trestním řízení, jehož účelem je náležité zjištění trestných činů a spravedlivé potrestání jejich pachatelů (§ 1 odst. 1 trestního řádu), přestože se požadované informace postupů orgánů činných v trestním řízení dotýkají. Žádost o informace z dozorového spisu je tak nutné vyřídit v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím, s tím, že povinný subjekt musí zvážit, zda a v jakém rozsahu se uplatní příslušná zákonná omezení práva na poskytnutí informace [§ 8a a násl. trestního řádu a § 11 odst. 4 písm. a) a odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím].

VII. Nové řízení o žalobě

14. Po vrácení věci se jí krajský soud zabýval v intencích rozsudku kasačního soudu.
15. Z hlediska dělby státní moci spadá státní zastupitelství do moci výkonné (viz čl. 80 Ústavy České republiky), což se odráží do jeho postavení a působnosti vymezené zákonem o státním zastupitelství. Státní zastupitelství je zřízeno jako soustava úřadů státu, jež jsou určeny k zastupování státu při ochraně veřejného zájmu ve věcech svěřených zákonem do působnosti státního zastupitelství. Stěžejním úkolem státního zastupitelství, výslovně stanoveným i v čl. 80 odst. 1 Ústavy, je zastupování státu veřejnou žalobou v trestním řízení. Z ústavního zakotvení státního zastupitelství lze dovozovat, že se nejedná o „správní úřad“ ve smyslu čl. 79 Ústavy, nýbrž že jde o specifický státní orgán moci výkonné, který je ve specifickém vztahu podřízenosti k ministerstvu spravedlnosti (k tomu viz např. nález Ústavního soudu ze dne 28. 6. 2011, Pl. ÚS 17/10, č. 232/2011 Sb., nalus.usoud.cz).
16. Vymezené postavení státního zastupitelství nicméně nevylučuje, aby byl tento státní orgán povinným subjektem ve smyslu § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, podle něhož jsou státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti. Jakkoliv totiž v převažující části činnost státního zastupitelství nespadá do oblasti výkonu veřejné správy, jedná se o státní orgán, na nějž se bezpochyby minimálně v rozsahu výkonu „správní agendy“ vztahuje režim zákona o svobodném přístupu k informacím. Povinnost poskytovat informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím je zakotvena také v § 13h odst. 1 písm. f) zákona o státním zastupitelství.
17. V nyní posuzované věci žalobce v podání ze dne 18. 6. 2020 položil žalovanému pět dotazů, ze kterých je patrné, že míří na dozorovou státní zástupkyni. Je požadováno sdělení, zda 1) *navrhla potrestat policistu, který stěžovatele v rámci trestního řízení sp. zn. KRPM-26700/TČ-2019 nepravdivě a účelově obvinil*; 2) *zda ve výše uvedeném spisu nalezla rozhodnutí policie o tom, že dané trestní řízení představuje sloučení dvou dalších samostatně vedených trestních řízení*; 3) *zda ve výše uvedeném spisu nalezla stěžovatelovo oznámení ze dne 27. 1. 2019 adresované na pracovní e-maily různých justičních funkcionářů a dalších institucí, že stěžovatel vykoná „v rámci 100 dnů kroniky předem ohlášené smrti rituální zabití uvedené*

v obžalobě jako vyhrožování pracovníkům přestupkové komise v Olomouci; 4) zda v případě, že skutečnosti obsažené v druhé otázce věděla, vysvětlí, proč v obžalobě uvádí křivé a důkazně nepravdivé obvinění; 5) proč, pokud skutečnosti uvedené v otázce třetí věděla, neuvedla mezi poškozenými další osoby, jimž oznámení adresoval. V obdobně formulovaném doplnění ze dne 23. 6. 2020 žalobce dále požadoval sdělit 6) z jakého důvodu mu nebyla poskytnuta nebo nebylo přikázáno mu poskytnout ochranu svědka; 7) čeho se týkaly trestní podněty, které v červnu 2020 opakovaně předalo Okresní státní zastupitelství v Prostějově pod sp. zn. ZT 100/2019; a 8) kdy byl předán návrh ze 17. 2. 2020 na přezkum rozhodnutí Krajskému státnímu zastupitelství v Brně.

18. Jak Nejvyšší správní soud zdůraznil ve zrušujícím rozsudku ze dne 22. 6. 2022, č. j. 8 As 173/2021-73, v nyní projednávaném případě požadoval žalobce poskytnutí informací, které se krom jiného týkaly i obsahu dozorového spisu, pro který neexistuje komplexní úprava nahlížení do spisu. V rámci trestního řízení tedy neexistuje nástroj, který by nahlížení do dozorového spisu státního zástupce umožňoval. Žádost o informace z dozorového spisu je tak nutné vyřídit v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím s tím, že povinný subjekt musí zvážit, zda a v jakém rozsahu se uplatní příslušná zákonná omezení práva na poskytnutí informace.
19. Z uvedeného vyplývá, že některé dotazy žalobce se týkaly obsahu dozorového spisu, což ostatně nerozporuje ani žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 8. 2. 2021, č. j. SPR 135/2021-7. Tudíž se na tyto dotazy vztahuje úprava obsažená v zákoně o svobodném přístupu k informacím. Žaloba tedy míří proti nečinnosti, kterou lze přičíst žalovanému coby orgánu veřejné správy [správnímu orgánu] ve smyslu § 4 odst. 1 písm. b) s. ř. s.
20. Soud se tedy dále, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, v mezích žalobních bodů zabýval tím, zda lze na základě zjištěného skutkového stavu dospět k závěru o nečinnosti žalovaného, přičemž shledal, že **žaloba je důvodná**.
21. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. se může ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.
22. Žalobce se podanou žalobou domáhal poskytnutí odpovědí na dotazy obsažené v žádosti ze dne 18. 6. 2020 a v doplnění žádosti ze dne 23. 6. 2020. Žalovaný tato podání dle jejich obsahu vyhodnotil jako podání týkající se probíhajícího trestního řízení a v tomto smyslu na ně dozorující státní zástupkyně reagovala vyrozuměním ze dne 20. 7. 2020, v němž na část dotazů odpověděla, o zbylých dotazech žalobce nebylo rozhodnuto. Žalobce se 21. 7. 2020 na žalovaného obrátil podáním označeným jako žádost o přijetí opatření k ochraně proti nečinnosti dle § 80 správního řádu, neboť žalovaný jako povinný subjekt nevydal požadované informace. Žalovaný podání vyhodnotil jako stížnost na průtahy při plnění úkolů státního zastupitelství ve smyslu § 16b odst. 1 zákona o státním zastupitelství. Okresní státní zástupce ve Vyškově přípisem ze dne 24. 7. 2020, č. j. SPR 274/2020-33, stížnost shledal nedůvodnou, jelikož dozorová státní zástupkyně na žádost žalobce reagovala, a proto se nedopustila průtahů při plnění úkolů státního zastupitelství. Podáním ze dne 30. 7. 2020 žalobce požádal o přezkum sdělení ze dne 24. 7. 2020 s odůvodněním, že mu stále nebyly poskytnuty požadované informace. Krajský státní zástupce v Brně podání posoudil jako žádost o přezkoumání vyřízení stížnosti na průtahy a přípisem ze dne 6. 8. 2020, č. j. 1 SPR 258/2020-4, se plně ztotožnil se závěry okresního státního zástupce.

Uvedl, že podání žalobce ze dne 18. 6. 2020 doplněné dne 23. 6. 2020 bylo správně vyřízeno mimo rámec řízení o poskytnutí informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť nesplňovalo zákonné podmínky pro zahájení tohoto řízení ve smyslu § 14 odst. 2 tohoto zákona. V řízení podle § 16b zákona o státním zastupitelství je hodnocena pouze včasnost plnění úkolů státního zastupitelství nikoli jejich obsah.

23. Jak bylo již výše posouzeno, na podání žalobce ze dne 18. 6. 2020 doplněné dne 23. 6. 2020 dopadá úprava zákona o svobodném přístupu k informacím. Podle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím „[p]okud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen „rozhodnutí o odmítnutí žádosti“), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží“. Dle § 14 odst. 5 písm. d) zákona o svobodném přístupu k informacím platí, že „nerozhodne-li podle § 15, poskytne informaci v souladu se žádostí ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění“.
24. Z výše uvedeného přehledu jednotlivých úkonů žalobce a žalovaného vyplývá, že žalovaný měl vydat do 8. 7. 2020 rozhodnutí o odmítnutí žádosti nebo požadované informace poskytnout. Lhůta pro vydání rozhodnutí uplynula. Nečinnost žalovaného trvá od doby, kdy uplynuly lhůty pro vydání rozhodnutí. A to tedy i v případě, kdy jde „pouze“ o částečné odmítnutí žádosti informace.
25. Nutno dodat, že soud si je vědom, že dozorový spis obsahuje množství různých informací – vedle informací o průběhu konkrétního trestního řízení rovněž např. rozhodnutí a opatření státního zástupce a další písemnosti, které prokazují výkon jeho dozoru. Lze tedy předpokládat, že na poskytnutí informací z dozorového spisu bude nutné uplatnit různá omezení plynoucí ze zákona o svobodném přístupu k informacím (ve vazbě na zachování účelu trestního řízení). Nelze dokonce ani vyloučit, že by se na informaci požadovanou z dozorového spisu vztahovalo více zákonných omezení zároveň. To však nic nemění na povinnosti postupovat dle zákonné úpravy poskytování informací, a tedy buď informace poskytnout, či v opačném případě vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

VIII. Závěr a náklady řízení

26. Na základě výše uvedených skutečností je zde tedy dán důvod pro vyhovění žalobě a uložení povinnosti žalovanému rozhodnout o žádosti žalobce o informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím. Krajský soud proto žalovanému tuto povinnost uložil výrokem I. tohoto rozsudku dle § 81 odst. 2 s. ř. s., a to v zákonné lhůtě 15 dnů dle § 14 odst. 5 písm. d), resp. § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím.
27. Pokud jde o náklady řízení, soud rozhodoval komplexně jak o nákladech vzniklých v novém řízení před krajským soudem, tak i o nákladech, které vznikly v původním řízení před zdejším soudem, a též o nákladech, které vznikly v řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.). Tyto náklady přitom tvoří jediný celek a krajský soud o jejich náhradě rozhoduje jediným výrokem vycházejícím z § 60 s. ř. s. [viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2008, č. j. 1 As 61/2008-98, věc *MCE Slaný*].
28. Žalobci jako úspěšnému účastníkovi řízení vzniklo právo na náhradu nákladů řízení. Žádné však nevyčíslil, ani jejich konkrétní výše ze spisu nevyplývá (přičemž od placení soudních poplatků byl osvobozen), proto mu je krajský soud nepřiznal. Žalovanému jako neúspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 21. října 2022

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu